Doğan Kardeş

Sayı: 26
24 Nisan 1967
Pazartesi
Fiatı: 50 Kuruş

MEÇHUL DÜŞMAN

ATLI ESTOP

-6-

STİF ZODİAK İLE ARKADAŞLARI DÜŞMANA ESİR DÜŞMÜŞLERDİ... DÜŞMAN SUBAYLARINDAN BİRİ, ONLARIN SIRLARI ELE GEÇERSE SAVAŞIN DAHA KORKUNÇ BİR HAL ALACAĞINI DÜŞÜNEREK KAÇMALARINA YARDIM ETTİ. ŞİMDİ DÖRDÜ DE TANKDAYDILAR.

KAÇAMIYACAĞIZ, STİF... GİTTİKÇE YAKLAŞIYORLAR.

YERİME GEÇ, MAT.

SUBAYIN ELBİSESİNİ BANA VER VENÜS.

BU ELBİSEYLE BENİ TANIMAZLAR. GERİ DÖNÜP MOTOSİKLETLERİMİZİ ALIP GERİ GELECEĞİM.

İYİ OLUR AMA, ÇOK TEHLİKELİ BİR İŞE GİRİŞİYORSUN, STİF!

STİF TANKTAN ATLAMIŞ, ÇALILARIN ARASINA SAKLANMIŞTI.

TANKLAR GEÇTİKTEN SONRA KOŞMAYA BAŞLADI.

BİZİM JET MOTOSİKLETLERİNİ ELLERİNE GEÇİRİRLERSE YANDIK DEMEKTİR O ZAMAN HIZLA GERİ DE DÖNEMEM!

İŞTE ŞURADA. AMA BAŞI DA ÇOK KALABALIK.

(Devamı son sayfada

**Bayramlarda,
doğum günlerinde**

En güzel ve faydalı hediye
Yapı ve Kredi Bankası'nın
İkramiyeli
Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

694 M

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

24 Nisan 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 2
Sayı: 588-26

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ★ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ★ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ★ Altı aylık: 12,5 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

SEVGİLİ KARDEŞLERİM;

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nızı en iyi dileklerimle kutlarım. Bu tarih, dergimiz için çok ayrı bir önem taşıyor. Çünkü, Doğan Kardeş, 23 Nisan 1945 günü yayın dünyasına gelmişti. Elinizde tuttuğunuz şu sayıda ise, dergimiz, yeni ve haftalık biçimiyle birinci cildini tamamlamış bulunuyor.

Sevgili Kardeşlerim,

Şimdi baharın tam ortasındayız. Yaza az bir şey kaldı demektir. Sizlerin tatil yaşayışınıza ayak uydurmak üzere, Doğan Kardeş, yeni bir yaz programı uygulayacak. Şöyle ki:

★ *Yaz sayılarımızda, sizlere, ağır bilgi yazıları yerine, tatile uygun, dinlendirici, eğlendirici ve özellikle güldürücü hikâyeler, bol resimli romanlar sunacağız.*

★ *Gene yaz sayılarımızda, dört gözle beklediğiniz BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI yapılacak. Yarışmamızın başlangıç ve bitiş tarihlerini ayrıca bildireceğiz.*

★ *Bütün bunların dışında, Doğan Kardeş, kardeşlerini çok sevindirecek sürprizlerle karşı karşıya bırakacak!..*

Şimdilik çok çok selâm hepinize... 70.000 selâm...

DOĞAN KARDEŞ

Doğan Kardeş'te Kardeşlerine Mektup

DOĞAN KARDEŞ'in TATİL PROGRAMI

1 Daha çok resimli hikâye, daha bol eğlence...

2 Büyük ŞİİR YARIŞMASI

3 ... Ve diğer sürprizler

AKDENİZ ŞAHİNİ

Yazan **Semra Künmat**

Çizen: **Özcan Eralp**

Önümüzdeki Sayı Başlıyoruz

BAYRAM

Yazan: **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

23 Nisan, Türk milletinin tarihte kendini buluşu ve millî egemenliğe erişidir. Bu egemenlik kurtuluş tarihimizin başı ve «halkın halkla idaresi» nin başlangıcıdır. Bu mutluluğa, Atatürk'ün önderliğiyle ulaştık biz, tarihimizin en karanlık günlerinde.

Biliyorsunuz, «Dünya Savaşı'ndan sonra başımızdan uğursuz yeller esti. Fırsat düşkünü uluslar, topraklarımızı paylaşmayı kurmuşlardı. Dağı, taşı ateşe verdiler; her yer alev, duman içinde, yıkılıp gidiyor, yanıp bitiyordu...

Oysa ki, bu yanan ve yıkılan yerlerin iniltileri karşısında Saray susuyor, sema susuyor, bir vatan parçalanırken dünya susuyordu.

İşte o zaman, yaşama gücünü kaybetmiyen milletimiz, ateşli bağrından güneş başlı bir önder yarattı: Mustafa Kemal.

Çanakkale'yi o kurtarmıştı. Bu vatanı da ancak o kurtarabilirdi. Öyle ya, padişah tacın, tahtın derdine düşmüş, memleketi o mu kurtaracak?

Çocuk Bayramı

Çocuk bayramı, tomurcuk yavrularımızın yaprak yaprak açılıp çiçek çiçek bezendiği günler...

Çocuk bayramı, yer yer, yayla yayla bütün yurdun çocuk cıvıltılariyle çağıl çağıl çağladığı günler...

Daha deyim mi, bu bayram çocuğa inanışın ve yarınlarına güvenişin bayramı...

Gerçekten, çocuk yurdun yarını, yarınların toplumudur.

Bu inanışla, **her ev, çocuklarını bir vatan gibi kucaklayıp en öz ve temiz duyguları bir şurup gibi içiriyor onlara; Atatürk'ün açtığı yolda yürüyüp gitsinler, çağımızın en yüksek uygarlık doruğuna erişsinler diye...**

Bu inanışla, **her okul Türk çocuklarını yurdun yarınları olarak bağrına basıyor, ince ruhlarını en taze bilgilerle işliyor ve körpe vücutlarını spor oyunlariyle besliyor. Atatürk'ün eserlerini bayrak gibi taşıyacak ve vatan toprağını kanlariyle koruyacak birer güçlü bilek yapmak için...**

Bu inanışla, **yer yer bütün memleket onlara koşuyor, adımlarının sesinden yarınlarımızın sesini duymak ve gözlerinin aynasında yarının dünyasını bulmak için...**

Bundandır, bugün sevinç ve kıvanç onların payı; her türlü hak ve hürriyet de feda onlara! Onlar bizim büyük umutlarımız, büyük yarınlarımız...

23 Nisan; hayatın baharı, baharın sabahı sayılan çocuklarımıza kutlu olsun.

23 Nisan, bir milletin kendini buluşu ve ulusal egemenliğe erişidir.

23 Nisan, bir milletin çocuklarına inanışı ve yarınlarına güvenişidir.

Biri yurdu sevindirdi, biri yuvayı;

Biriyle tarih övünsün, biriyle kültür ve uygarlık.

İÇİNDE BAYRAM

İstanbul hükümeti dersen, her biri bir yüz karası; memleketi onlar mı kurtaracak?

Bunun için Saray'dan da, Saray Hükümetinden de umudu kesmek, Anadolu'da kendi başına buyruk, kendi başına yurdu kurtaracak bir ulusal hükümet kurmaktan başka çare yoktu.

Bu inanışla seçimler yapıldı. 23 Nisan 1920'de, Ankara'da Meclis açıldı ve bir hükümet kuruldu. Bu meclise «Büyük Millet Meclisi» ve onun kurduğu hükümete de «Büyük Millet Meclisi Hükümeti» diyoruz. Meclis başkanlığına seçilen Mustafa Kemal, artık Türk milletinin başı ve yeni Türk Devleti'nin başkanı idi.

İşte halkın halkla yönetimi böyle başladı ve kurtuluş tarihimizin başlangıcı oldu. Çünkü bundan sonra, Türk milleti o büyük başın etrafında tek bir bilek, tek bir yürek gibi toplandı ve ruhundaki ölmezlik özüyle atıldı ileri. Bu atılışta 30 Ağustos ilk konak, 29 Ekim de son konak oldu. Biri, yurdun kurtuluşu; biri, cumhuriyetin kuruluşu... Bu ikisini birden başaranı henüz dünya tarihi yazmamıştır.

Bundandır, bizi bu mutlu günlere eriştiren 23 Nisan'ı Ulusal Egemenlik Bayramı olarak en içten duygularla karşılıyoruz. Hepimize kutlu olsun!

23 NİSAN

Bugün 23 Nian...

★

Atatürk oldu başkan
Kahraman bir ordu kurdu,
Türk'ün haklı sesini
Dünyalara duyurdu.

★

Atatürk oldu başkan,
Topladı Millet Meclisi'ni,
Bir ülke yarattı yeni baştan...

★

Bugün 23 Nisan...

SEVÂL OKUTAN
(Urfa Vatan İlkokulu
4/A sınıfı öğrencisi)

ORMANLAR HÂKİMİ

Tarzan

17

AFRİKA'YA YANLIŞLIKLA DÜŞÜRÜLEN BİR ATOM BOMBASI FENA NİYETLİ ANTON HOLRAT ADLI BİR ADAMIN ELİNE GEÇER. ONUNLA AMERİKAYI TEHDİT ETMEKTEDİR. TARZAN, HOLRAT VE ADAMLARI AMERİKALI TEĞMENE İŞKENCE YAPARLARKEN, HOLRAT'I KISKIVRAK YAKALAR

PE..Kİ...

DERHAL ADAMLARINA EMİR VER, TEĞMEN'E İŞKENCE ETMEYİ BIRAKSINLAR.

DURUN! ÇÖZÜN ADAMI!..

UGH!

TEĞMEN ARROV BEN TARZAN'IM, SENİ KURTARACAĞIM.

O HALDE, BEN DE SANA YARDIM EDERİM TARZAN

8605

HEPSİNİN TABANCALARINI TOPLA VE BİR KÖTÜLÜK YAPMALARINI ÖNLE.

HEPİNİZ SERBESTSİNİZ. EVLERİNİZE DÖNEBİLİRSİNİZ... BÜTÜN KABAHATİN ŞEFİNİZDE OLDUĞU ANLAŞILIYOR.

BİZ DE DERHAL GENERAL YEATS'E HABER VERELİM BOMBANIN BULUNDUĞUNU BİLDİRELİM

TEĞMEN ARROV SİZ DURUMU ÜSSÜNÜZE BİLDİRİN.

PEKİ.

TEĞMEN ARROV BOMBAYI BULMUŞ GENERALİM. BİR HELİKOPTERLE GETİRİYORMUŞ.

BRAVO!

T..A..R..Z..A..N ADINDA BİR KİMSE TANIYORMUSUNUZ GENERALİM? TEĞMEN'E O YARDIM ETMİŞ.

GAYET İYİ TANIRIM ONU!

İKİSİNE DE TEŞEKKÜRLERİMİ SÖYLE... BİRAZ SONRA YANLARINDAYIM.

GENERALİM. BİRŞEY DAHA SÖYLÜYORLAR...

YANINIZA BOMBA ALMANIZI VE GÖSTERİLEN HEDEFİ BOMBALAMANIZI İSTİYORLAR!

PEKÂLÂ! BOMBALARIZ.

8608

HERŞEY TAMAM!.. BOMBAYI DA HOLRATİ DA ALDIK.

HEMEN GİDELİM!

BOMBA YERİNE TESLİM EDİLDİKTEN SONRA, BEN YİNE ORMANA DÖNECEĞİM.

İŞTE, BİZİMKİLER.

ALO..ALO.. BİZE BOMBALANACAK HEDEFİ GÖSTERİN.

HEDEF AŞAĞIDAKİ BİNA!

AMERİKAN UÇAKLARI BİRDENBİRE GÖSTERİLEN HEDEFİ SARDILAR.

USAF

KORKUNÇ BİR BOMBARDIMAN BAŞLADI...

DÜNYA'NIN BAŞINA BELÂ OLACAK BİR TEHLİKE DE BÖYLECE TARZAN'IN SAYESİNDE ÖNLENDİ...

TARZAN NORMAL YAŞAYIŞINA DÖNMÜŞTÜ.

YERLİLERİ AVA ÇIKARIP, ONLARA ESKİ KORKULARINI UNUTTURDU...

AYRICA ONLARI DÜŞMAN OLDUKLARI KABİLELERLE DE BARIŞTIRDI

SENİ BURDA ÇOK SEVİYORLAR TARZAN... NE DERSEN DİNLİYORLAR...

BEN AFRİKA'DA BARIŞI KURMAYA ÇALIŞIYORUM ALBAYIM.

KENDİ BÖLGENDE BAŞARIYA ERİŞMİŞ GÖRÜNÜYORSUN.

ÖBÜR BÖLGELER DE BİZİ TAKLİT ETSELER HİÇ FENA OLMAZ.

EĞER BANA İHTİYACINIZ YOKSA, BEN YİNE ORMANLARIMA DÖNEYİM.

PEKİ.

SANA İHTİYACIM OLURSA HABER GÖNDERİRİM.

JOHN CELARDO

O SIRADA, ESKİ BİR DÜŞMANI TARZAN'A BİR TUZAK HAZIRLIYORDU...

ARKASI VAR

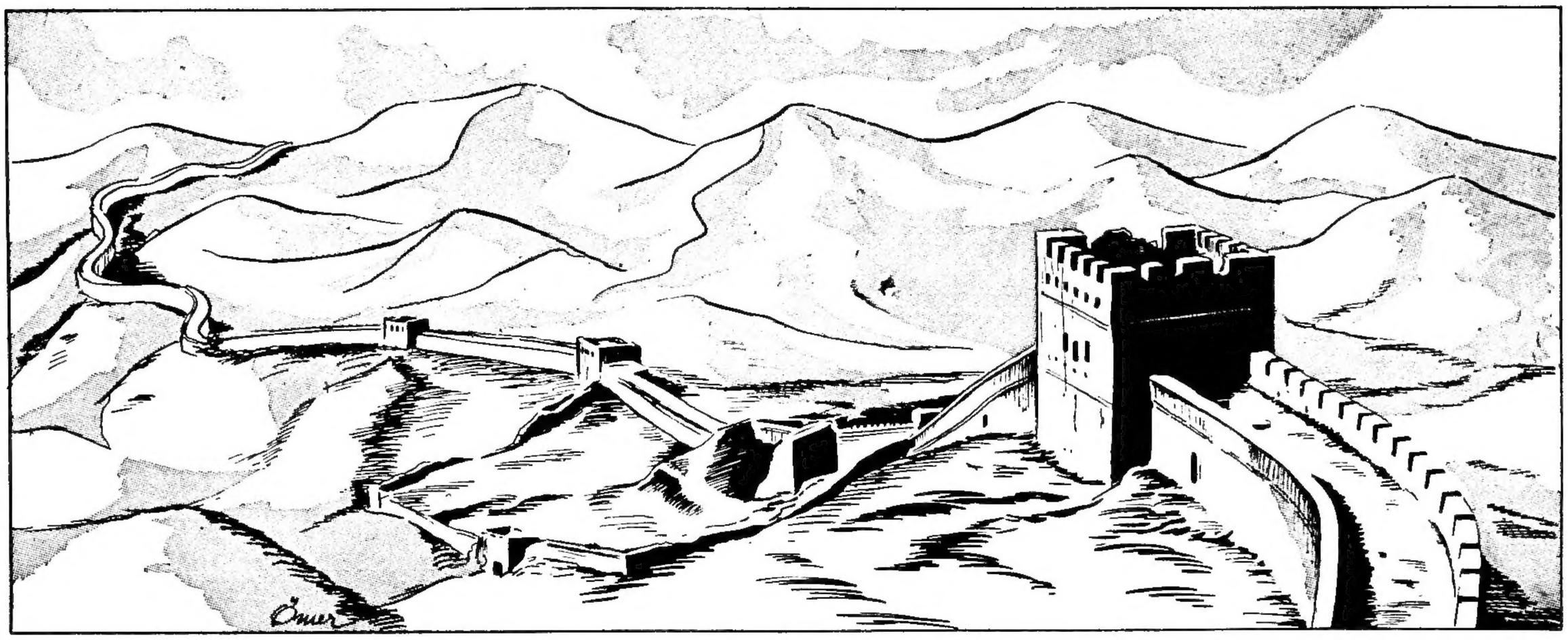

Çin Mimarlığının En Büyük Yapıtı

BÜYÜK ÇİN SEDDİ

İmparator Şi - Huang - Ti, yeryüzünün bu en büyük savunma duvarını yaptırmak için ülkesindeki nüfusun üçte birini kırbaç altında, kavurucu sıcak, dondurucu kış demeden işe koşmuştur.

Yurdumuzun doğu-batı yönünde birbirinden en uzak noktaları olan Baba Burnu ile Iğdır ovasının güneydoğu köşesi arasına (aşağı yukarı 1600 km.) çekilmiş bir duvar düşünün. Öyle bir duvar ki, 9 metre yükseklikte, 6 metre genişlikte olsun ve dağları, ırmakları, ovaları aşarak bu iki noktayı birleştirsin.

Olmaz öyle şey, diyeceksiniz, ama, yeryüzünde böyle bir yapı var. Üstelik, düşündüğümüz duvarın iki katından da uzun: Çin'i Moğolistan'dan ayıran Büyük Çin Seddi tam 3500 kilometredir.

Çin Seddi, Kuzey Çin'in Kansu bölgesinde, Suçov şehrinin güney-batısından başlar, Gobi çölünün üst sınırını aşarak Pekin'nin kuzeyinden geçer. kuzey-batı yönünde, Sarı Deniz'in Lyaotung körfezi kıyısındaki Şanghay Kuan'a kadar uzanır. Sed. Pekin'e gelince, şehrin daha kolay savunulması için iki kola ayrılmıştır.

HUNLARIN YILDIRISI

Orta Asya'dan doğuya göçeden bir kısım Türkler, Orhun ve Selenga ırmakları dolaylarında toplanmışlar ve ayrı ayrı boylar halinde uzun süre yaşamışlardı. Hun Türkleri adıyla ün salan bu boylar, Çin'in kuzeyine yayılarak, tarihteki ilk güçlü Türk devletini kurmuşlardı. M.Ö. III. yüzyılda Hunlar, Çin'e ardı arası kesilmeyen akınlar yapıyorlardı.

M.Ö. 220 yılında, Hunlar'ın bilinen ilk hükümdarı Teoman, doğudaki bütün Türk boylarını bir yönetim altında topladı ve düzenli ordular kurdu. Çin'in iç karışık-

HAYVANLAR ARALARINDA KONUŞURLAR MI?

Canlılar arasında, kelimeler ve cümleler yardımıyle konuşan biricik varlık, insandır. Ama, hayvanların da kendilerine göre bir dili yok mudur? Elbette vardır. Onlar da duygularını ve düşüncelerini, çıkardıkları birtakım sesler ve yaptıkları işaretlerle dile getirirler.

Bir sığırcık yavrusunun korktuğu zaman «ciiiik!» diye çığlık atışını örnek olarak gösterebiliriz. Bu, onun kardeşlerine verdiği bir çeşit alârmdır.

Bir ana kedi de, yavrularını toplamak isteyince, her zamankinden farklı olarak miyavlar. Atlar, arkadaşlarını çağırmak için kişnerler. Köpek, korkutmak amacıyle havlar. Çekirgeler, kanatlarının testere dişleri gibi tırtıllı uçlarını birbirlerine sürterek, yaz geceleri dinlediğimiz o garip türkülerini çağırırlar.

Arıların ise işaretle konuştuklarını bir Alman profesörü ortaya koymuştur. Profesör, uzun süre bir kovan üzerinde incelemeler yapmıştır. Daha ilk günden dikkatini çeken olaylardan biri şu olmuştur:

Zaman zaman bir tek arı, dışarıya çıkıp epey dolaştıktan sonra geri gelmiş ve kovanın önünde dans eder gibi birtakım hareketler yapmıştır. Kovandaki arkadaşları onu dikkatle izledikten, sonra hep birlikte, uzaklardaki bir çayıra uçmuşlardır. Profesör, uzun gözlemlerden sonra bu düzenli sağa sola sıçramaların, ortada dönmelerin bir anlamı olduğu sonucuna varmıştır. Arı, bu hareketleriyle arkadaşlarına gidecekleri bol çiçekli bir yeri tarif ediyordu. Nitekim profesör, bir gün böyle bir arının işaretlerine bakarak öbür arılardan önce davrandı ve onların az sonra gelecekleri çayırı tek başına buldu.

lıklarından da yararlanarak, bu ülkeye üstüste akınlara girişti.

Çinliler, daha çok eski çağlarda, ülkelerinin kuzey kesiminde surlar ve kaleler kurmuşlardı. Büyük Çin Seddi'nin ilk kesimleri, M.Ö. IV-III. yüzyıllarda yapılmıştı.

ÖLDÜRÜCÜ BİR ÇALIŞMA

M.Ö. 221 yılında, Çin birliğinin kurulmasından sonra, imparator Şi-Huang-Ti, Hunlar'ın, Moğollar'ın ve diğer göçebe boyların göz açtırmayan akınlarından korunmak ve batıya giden kervan yollarının güvenliğini sağlamak amacıyla, kuzeydeki Çao ve Yen devletlerinin topraklarında bulunan eski savunma çizgisinin birleştirilmesini ve 10000 li (aşağı yukarı 3500 km) boyunda bir savunma duvarı yapılmasını emretti.

Tarihçilerin öne sürdüklerine göre, imparator Şi-Huang-Ti, yeryüzünün bu en büyük savunma duvarı yapılırken, ülkesindeki nüfusun üçte birini kırbaç altında, kavurucu sıcak, dondurucu kış demeden işe koşmuştur. İnsan gücünü çok aşan bu öldürücü çalışmada, surların, on binlerce kişiye mezar olduğu söylenir.

İşe, koskoca ülkenin bir ucundan öbürüne ulaşan 8 metre eninde yanyana iki derin çukur kazılmakla başlanmış, arkadan, büyük kaya blokları çukurlara indirilerek, iki yanlı sur yükseltilmiştir. Daha sonra da, sur çifti arasındaki boşluk doldurulmuş, arabaların ve savaş birliklerinin geçmesine yarayacak bir yol durumuna getirilmiştir. Seddin batı ve güney kesimlerinde yapı gereci olarak daha çok baskı yapılmış toprak (Lös), kuzey kesiminde, Pekin çevresinde ise granit kullanılmıştır. Birkaç yüz metre aralıklarla kurulan nöbetçi kuleleri ve belli başlı dağ geçitlerine yerleştirilen kaleler de bu çalışmanın içindedir.

Bütün bu işlerin, çağımızdan tam 22 yüzyıl önce, yalnız ve yalnız insan gücüyle yapıldığı gözönünde tutulursa, olayın önemi ortaya çıkar.

BAZI RAKAMLAR

Büyük Çin Seddine sonradan birçok ekler yapıldığı gibi, surların birkaç kere onarılması da gerekli görülmüştür. Sed, iki bin yıl süren bir çalışmadan sonra, ta XVII. yüzyılda, Han ve Ming sülâleleri çağında son durumuna ulaşabilmiştir. 3500 km. uzunluğunda ve 6 metre boyunda olan bu uçsuz bucaksız duvarda, her 200 adımda bir 12 metre yükseklikte kaleler vardır. Surlar, en yüksek noktada 9.15 m.'yi bulur. Surların ortalama taban genişliği 7,5 m, tepe genişliği 4.5 m'dir. Seddin başlıca karayollarıyla kavuştuğu geçit yerlerinde 50 kadar kapısı bulunur. Bütün kale ve kulelerinde, toplam olarak 25.000 nöbetçi ve 15.000 gözcü sürekli olarak bekler.

GÜNEŞ'İN GÜCÜ

Çinlilerin **Vanli-çanğ-çenğ** (10.000 li'lik duvar), Moğolların da **Çağan-kerme** (Ak duvar) adını verdikleri Büyük Çin Seddi'nin bir ucunda, doğuya bakan taşlardan birinin üzerinde şu sözler kazılıdır:

«Güneş dağları ve denizi yaratır» (Çinliler için Güneş, insanüstü güçlerin sembolüdür).

Batı yakasındaki taşlardan birinde de:

«Bu surlar, Güneş'in altında olan her şeyi korumak içindir» sözleri okunur.

Çin'in geçmişinde çok önemli bir yeri olan ve bu ülkenin canlı bir simgesi sayılan Büyük Çin Seddi, kendinden umulan görevi yerine getirmiş sayılamaz. Tarihin gösterdiği gerçek şudur ki, bu dev duvar, «Güneş'in altında bulunan her şeyi korumak» bir yana, ne Türkler'i, ne Moğollar'ı, ne de Mançuryalılar'ı durduramamıştır.

BÜYÜK ÇİN SEDDİ İLE İLGİLİ BAZI RAKAMLAR

Seddin bir baştan ötekine uzunluğu	3500 km.
Surların taban genişliği	7,5 m.
Surların tepe genişliği	4,5 m.
Seddin kapı sayısı	50
Seddin kule sayısı (ortalama)	17.000
Surların ortalama yüksekliği	8 m

EN HIZLI YÜZEN BALIK HANGİSİDİR?

Dünyamızda en hızlı yüzen balık, okyanuslarda yaşayan, 1,30 metre boyundaki «barrakuda» dır. Barrakuda, kısa mesafeler arasında satte 40 km. hızla gidebilir.

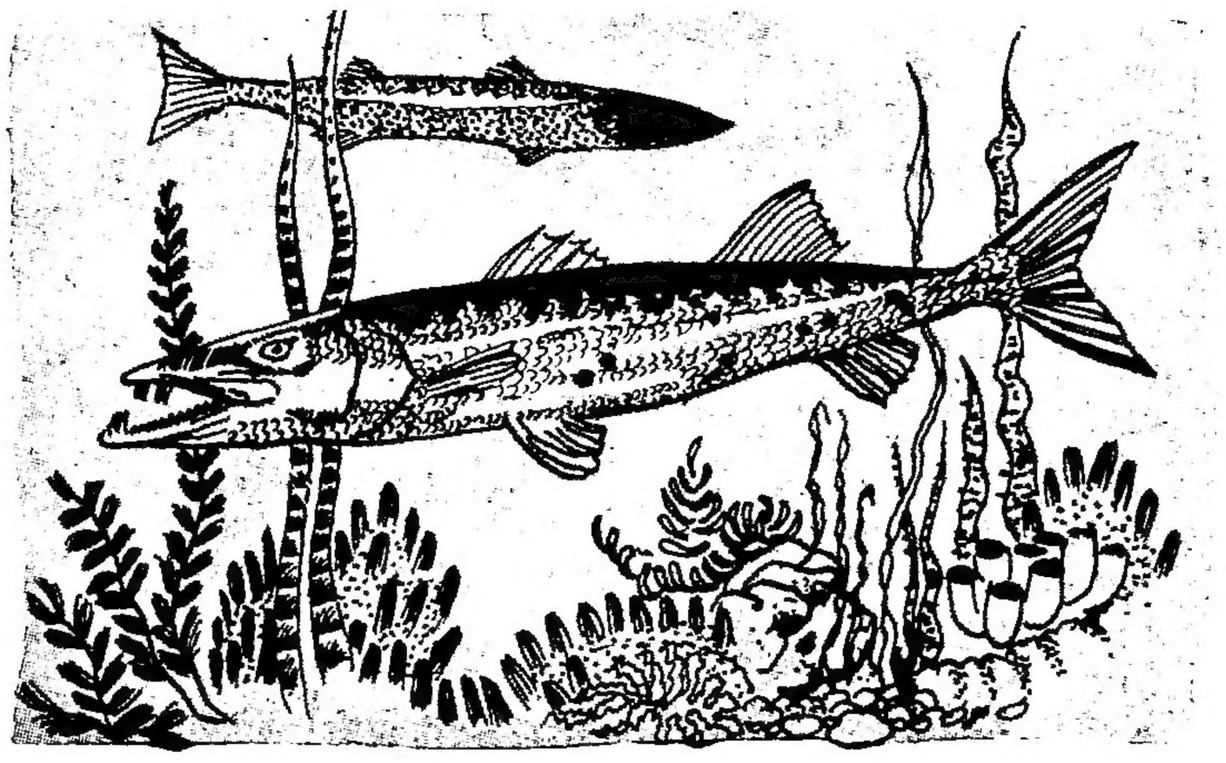

Eğer usta bir balıkçı iseniz, en hızlı giden balığın tatlı sularda yaşayan «ala balık» olduğunu söyleyecektiniz. Oysa 25 cm. boyunda bir ala balığın hızı, saatte 9 km.'yi geçmez. 15 cm. boyundaki ala balık ise en çok dünya şampiyonunun hızına (saatte 6 km.) ulaşabilir.

BİR YANLIŞLIK OLACAK...

Babası, Küçük Seda'yı balık yemesi için lokantaya götürmüştü. Garsona balık getirmesini söyleyip biraz beklediler. Çok geçmeden gelen garson, ikisinin de önüne balıkları getirip bıraktı. Fakat balıklar o kadar bayattı, o kadar pis kokuyordu ki, bir lokmasını bile yiyemediler.

Babası hemen garsonu çağırıp öfkeyle çıkıştı:

— «Bu ne rezalet! Bu ne kötü balık! Halbuki geçen ay yine burada balık yemiştik, son derecede güzel ve lezzetliydi. Nasıl oluyor da, böyle bayat balık geliyor?»

Garson şaşkınlıkla atıldı:

— «Bir yanlışınız olacak efendim. Bugün getirdiğim balık ta, geçen ay yediğiniz balıkla aynı gün tutulmuştu!»

HASİS YOLCU

Adamın biri Ankaraya gitmek için trene binmişti. Karşısına biri gelip oturdu, fakat ne şapkasını çıkarmıştı, ne de paltosunu. Üstelik tren her istasyona gelip durduğu zaman telâşla aşağıya iniyor, az sonra nefes nefese gelip tekrar yerine oturuyordu.

Karşısındaki dayanamayıp merakla sordu: «Her istasyonda inip ne yapıyorsunuz, çok merak ettim...»

— «Ben mi, çok basit,» diye cevap verdi karşısındaki. «Doktorlar ömrümün çok kısa olduğunu söylediler. Onun için her istasyonda inip bir sonraki istasyon için bilet alıyorum.»

HEM O, HEM ÖTEKİ

Adamın biri sigorta şirketine başvurarak sordu: «Sigorta olmak istiyorum. Şartlarınız nedir?»

— «Şartlarımız, olacağınız sigortanın çeşidine göre değişir. Hayat sigortası mı olacaksınız? Yoksa yangın mı?

— «Hem hayat, hem yangın,» diye cevap verdi adam. «Çünkü bir bacağım tahtadandır da.»

3 soru 3 cevap

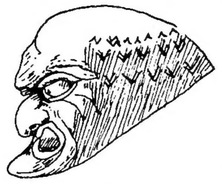

B- İLK ÇAĞDA TİYATRO OYUNCULARININ SAHNEDE KULLANDIĞI BU MASKE HANGİ ULUSA AİTTİR?

1- HİNT
2- JAPON
3- YUNAN

C- EN ÖNEMLİ ESERİ "GORİOT BABA" OLAN ÜNLÜ FRANSIZ YAZARI KİMDİR?

1- BALZAC
2- STENDHAL
3- VICTOR HUGO

A- EĞİTİMİ KOLAY OLAN BU KUŞUN ADI NEDİR?

1- BENGAL İSPİNOZU
2- KARDİNAL KUŞU
3- SAKA

CEVAPLAR A3 B3 C1

DÜNDEN KALMIŞ

Öğretmen sınıfta temizlik muayenesi yapıyordu. Can'ın oturduğu sıranın önüne gelince:

— «Can, oğlum» dedi, «sen bu sabah yüzünü yıkamamışsın. Kahvaltıda yumurta yediğin de ağzının kenarındaki sarı lekelerden belli.» Öğretmenin bu sözü üzerine Can hemen atıldı:

— «Yanılıyorsunuz öğretmenim», dedi. «Ben bu sabah tereyağlı ekmek yedim, o dünden kalmış olsa gerek!»

TEŞEKKÜR

İki arkadaş sokakta karşılaşmışlardı.

— «Seni gördüğüme memnun oldum dostum. Bana beş lira verebilir misin?»

— «Kusura bakma, bugün üzerimde beş kuruş bile yok.»

— «Peki evdekiler?»

— «Evdekilerin hepsi iyiler, teşekkür ederim.»

YARI YARIYA

Bir lokantanın kapısına asılı bir levhada içerde tavşan kızartması satıldığı yazılıydı. Çoktan beri tavşan yemeyen biri, ağzının suları akarak lokantaya girdi ve garsona bir tavşan kızartması getirmesini söyledi. Çok geçmeden garson yemeği getirip müşterinin önüne koydu. Fakat ne var ki, tavşan eti pek sahici tavşan etine benzemiyordu. Bir lokma aldı, bir daha aldı. Yüzünü buruşturarak garsonu çağırdı:

— «Kuzum bu tabaktaki sahiden tavşan eti mi, yoksa içinde başka bir et de var mı?» diye sordu.

Garson:

— «Doğrusunu isterseniz,» diye cevap verdi. «Yemeğe biraz at eti katıyoruz.»

— «At eti ha? Peki, ne oranda?»

Garson:

— «Yarı yarıya,» diye cevap verdi. «Bir tavşana bir at!»

MUCİTLERİN EN KURNAZI

Ders yılı sonuna doğru bir gün öğretmen: «Mucitlerin en kurnazı kimdir?» diye sınıfa bir soru sordu. Herkes bir süre düşündü ve sonra teker teker fikirlerini söylemeye başladı. Sıra Ersel'e geldi. Ersel:

— «Bunu bilmeyecek ne var öğretmenim» dedi. «Tabii ki Edison. Herkes bütün gece oturup onun ampullerini kullansın diye gramafonu icat etti.»

★

TÜRKİYE'Yİ İYİ TANIYOR MUSUNUZ?

TRAKYA YÖRESİNDEKİ BU DAĞLARIN ADI NEDİR?

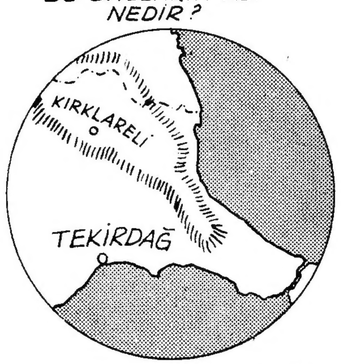

CEVAP: İSTRANCA DAĞLARI

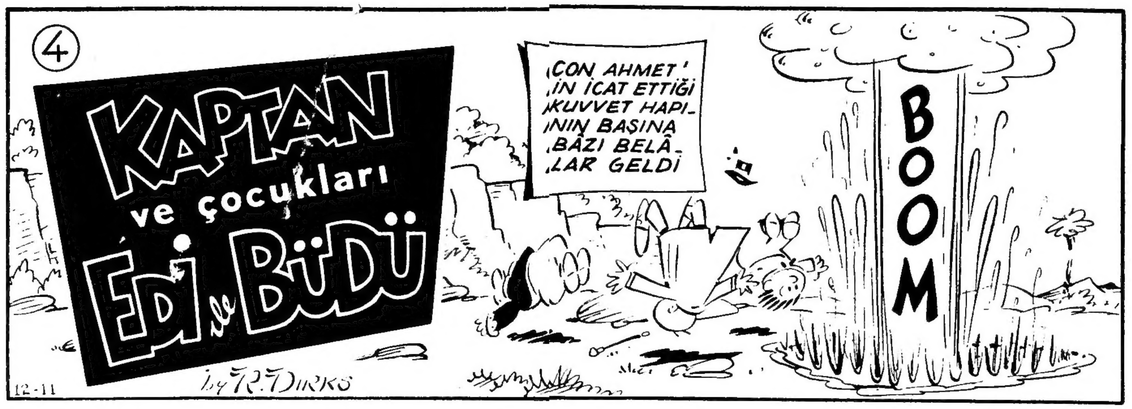

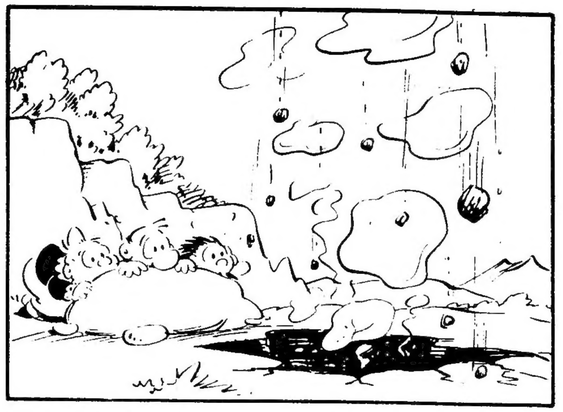

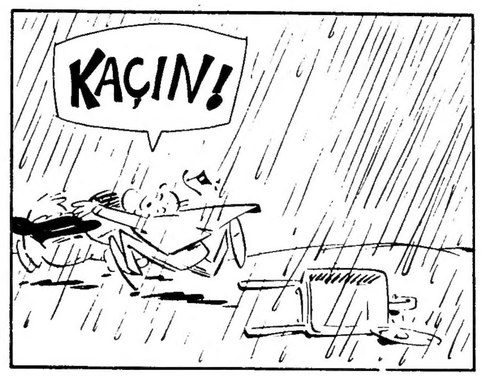

7 YANLIŞ

Herkes bahçesinin etrafını çeviren tel örgünün güzel ve süslü olmasını ister. Bizim Ali Bey de böyle istemiş olacak ki, tıpkı kanaviçe işler gibi bir örneğe bakarak telleri süslemeye kalkışmış. Onun bu çabasını gösteren iki resim arasında tam yedi değişiklik var. Bakalım siz bunları bulabilecek misiniz?

★

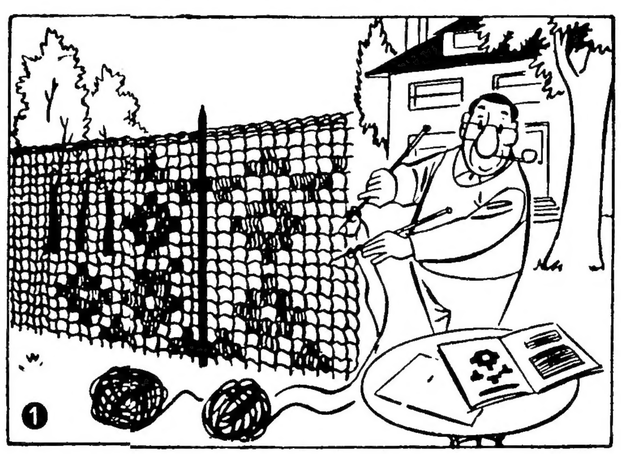

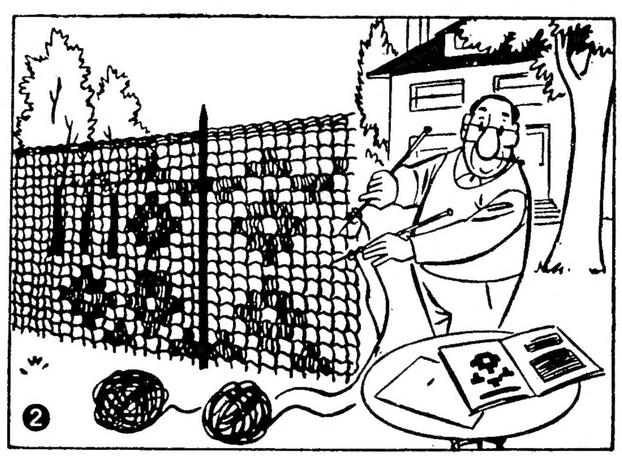

DEĞİŞİKLİKLER: 1) İki yumak arasındaki telin kıvrımı değişik. 2) Tel örgüde, dirgğin solunda bir kare beyazlanmış. 3) Ali Bey'in sağ elinin üzerinden fazla bir dal görülüyor. 4) Tavanarası penceresinin önündeki yapraklar daha geniş. 6) Ali Bey'in ağzında pipo yerine sigara var. 7) Pantolonunun cep yeri gösterilmiş.

Çiftlikteki Sürgünler

Amcam arkasını bize dönmüş, mendili ile gözlüğünün camlarını silerken yüzündeki birkaç damla yaşı da siliyordu...

Babaları Cezmi Bey'in iflâsı üzerine İstanbul'daki lüks hayata veda etmek zorunda kalan Oğuz ve Sevim anneleri Leylâ Hanım'la birlikte amcaları Rasim Bey'in çiftliğine sığınırlar. Sert bir adam olan Rasim Bey herkese iş gösterir. Bu arada Oğuz'un dersleriyle de yakından ilgilenir. Sevim'e karşı muamelesi daha yumuşaktır. Cezmi Bey, şehirde herşeyi satmış, kendisine ancak bir kâtiplik bulabilmiştir. Eşinden çocuklarının kasabadaki okula gönderilmesini ister. Sevim buna itiraz eder. Çiftlikte işler bir saat intizamıyla yapılmaktadır. Leylâ Hanım yengesine, Oğuz amcasının oğluna yardım ederler. Önceleri işe pek yanaşmıyan Sevim de yavaş yavaş annesine yardımcı olur. Bu değişik ve zor hayat Leylâ Hanım ile iki çocuğunun gözlerini açar. Şehirdeki hayatın özlemi birbirlerine suç yüklemiye sebep olur. Oğuz suçu babasına, Sevim annesine, annesi de her iki çocuğuna bulur.

— 6 —

Sabah kalktığımız zaman çiftlikte bir sessizlikle karşılaştık. Kahvaltı için aşağıya indik. Cemile Hanım arkasına temiz bir elbise giymişti. Handan'ın üzerinde etekleri, yakası dantelalı bir rop vardı. Cemal de hergün giydiği iş elbisesini arkasından çıkarmıştı.

Annem:

— «Bir yere mi gidiyorsunuz Yenge?» diye sordu.

Cemile Hanım gülümsedi:

— «Farkında değil misin Leylâcığım, bugün bayram.»

— «Bayram mı?»

— «Evet, ağabeyin kasabaya bayram namazına gitti.»

— «Elini öpeyim abla?»

— «Önce büyüklerin eli öpülür Leylâcığım. Bir saate kadar Rasim Bey gelir. Haydi biz kahvaltı edelim.»

Bayram, öyle mi? Elbisesiz, eğlencesiz, neşesiz, hem de kapkara bir bayram. Babasız bir bayram.

Hiç birimizin canı yemek istemiyordu. Üzülmüş görünmemek için sofraya oturduk. Onlar her zamanki gibi iştahla çaylarını içiyor, zeytin yiyor, ekneklerine taze tereyağından sürüyorlardı. Yengemiz:

— «Sofrayı çabuk kaldıralım çocuklar,» dedi. «Komşu çiftlikten, köyden gelenler olur. Sen de biraz saçını, başını topla Leylâcığım. İnşallah Allah çok yerden birşey verir de bir daha yılbu bayramda evinizde olursunuz.»

Annem yengemize yardım etmek için aşağıda kaldı. Ben Sevimin arkasından yukarıya çıktım. Onu o güne kadar bu derecede üzüntülü görmemiştim.

Yazan:

KEMALETTİN TUĞCU

— «Oğuz,» diyordu. «Eğer bir yol parası bulsaydı babam muhakkak gelirdi. Ama belki de herkes bayram yaparken onu çalıştığı yerde nöbetçi gibi bıraktılar.»

— «Ne bileyim ben,» dedim.

İkimiz de eski bayramlarımızı, hattâ bir yıl önceki bayramı düşünüyorduk. Annemiz elbisesini beyenmemiş, berber saçını iyi yapmamış diye ağlamıştı. Sevim'le ben dövüşmüştük. Babamız hepimize ayrı yalvarmış, ama hiç birimiz ihtiyar halanın elini öpmeye gitmemiştik. Arkamızda yepyeni elbiseler, gıcır gıcır ayakkabılar vardı. Sevim'in arkadaşları gelmiş, sonra hep beraber sokağa çıkmıştık. Babam bana harcamam için elli lira vermişti. Ben beyenmemiş, yere atmıştım.

Sevim eli çenesinde tenha dağlara, kırlara bakıyordu. Yüzünde yaş taneleri vardı.

Biz kara kara düşünürken Amcamızın külüstür adını taktığı jip geldi. Yengem bize seslendi. Sevim:

— «Haydi inelim Oğuz,» dedi. «Hiç olmazsa bugün azar işitmiyelim.»

Merdivenleri indik. Amcam köşeye oturmuş, yengemin pişirdiği kahveyi içiyordu. Yengem onun yanına oturmuştu. Annemiz de yengemin yanında bir yere ilişmişti. Biz odaya girince yengem ayağa kalkarak Amcamızın elini öptü. Sonra annemiz kalkarak el öptü. Daha sonra Handan'la Cemal el öptüler. Biz de sıra ile amcamızın, yengemizin, annemizin ellerini öptük. Handan'la, Cemal'le tokalaştık.

Amcam kasabadan karışık şeker getirmişti. Handan herkese tuttu. O sırada da komşu çiftlikten Rasim Beyi ziyarete geldiler. Köylülerin, rencberlerin bayramlaşmak için gelişleri öğleye kadar sürdü. Nihayet tekrar sofra kuruldu. Yemeğe oturduk. Rasim Bey bayram olduğu için hiç kızmıyordu. Yemekten kalkarken:

— «Tuh,» diye haykırdı. «Cezmi'den tebrik gelmiş. Postaneden verdiler. Telâşla unuttum size vermeye. Al bakalım Leylâ Hanım, kardeşim ne yazmış size.»

Annem küçük zarfı açtı. Dudakları titreyerek okudu. Babam hepimize selâm ediyor, bayramımızı kutluyordu. Amcam:

— «Haydi,» dedi. «Siz de yazınız bakalım. Araba kasabaya gidecek. Hemen yollarsak bayram bitmeden eline varır, o da sevinir.»

Amcam yazdıklarımızı görmek istiyordu. Bir kâğıdın üzerine önce annemiz yazdı:

«Cezmi Beyciğim, tebrikin bizi çok sevindirdi. Herşeyi kaybetmeye razıyız. Allah seni başımızdan eksik etmesin, ellerinden öperim.»

Amcam:

— «Aferin Leylâ,» dedi. «Sağ ol kızım. Sen yaz bakalım Sevim.»

Sevim de bir satır, **«Sevgili babacığım, hasretle ellerinden öperim.»** diye yazdı.

Amcam:

— «Aferin Sevim,» dedi. «Baban çok memnun olacak, Eee, haydi bakalım delikanlı, sen de yaz birşeyler.»

Kalemi elime aldım. Hiç düşünmeden Sevim'in yazısının altına ben de iki satır yazdım, amcama uzattım. Amcam kaşlarını çatarak, gözlüğünü düzeltip sesli sesli okudu:

— «Babacığım, bu bayram ne yeni elbisem var, ne ayakkabılarım var, ne de bir bayram sevinci. Ama içimde yepyeni bir baba sevgisi var.»

Amcam bana birşey söylemedi. Mektubu cebine koymuştu. Arkasını bize dönmüş, mendili ile gözlüğünün camlarını silerken yüzündeki bir kaç damla yaşı da siliyordu. **(Devamı var)**

Kalemi elime aldım, hiç düşünmeden Sevim'in yazısının altına iki üç satır yazdım...

KİTAPLIĞIMIZI KENDİMİZ YAPALIM

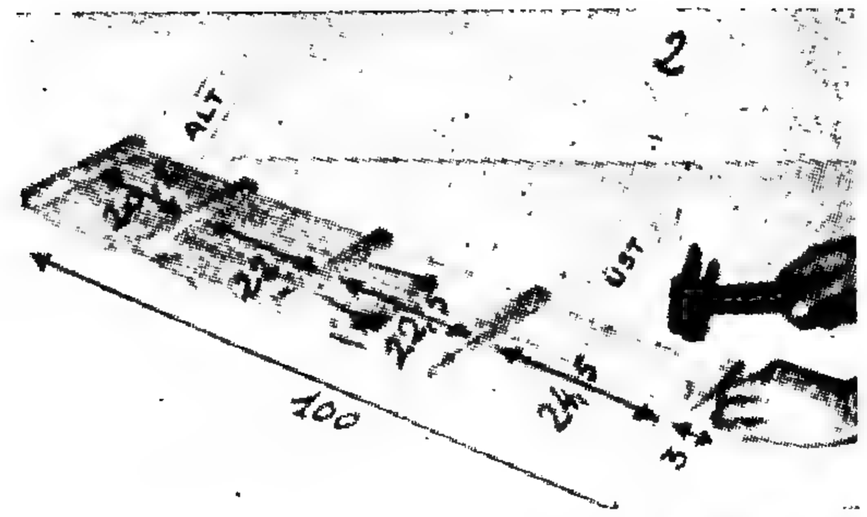

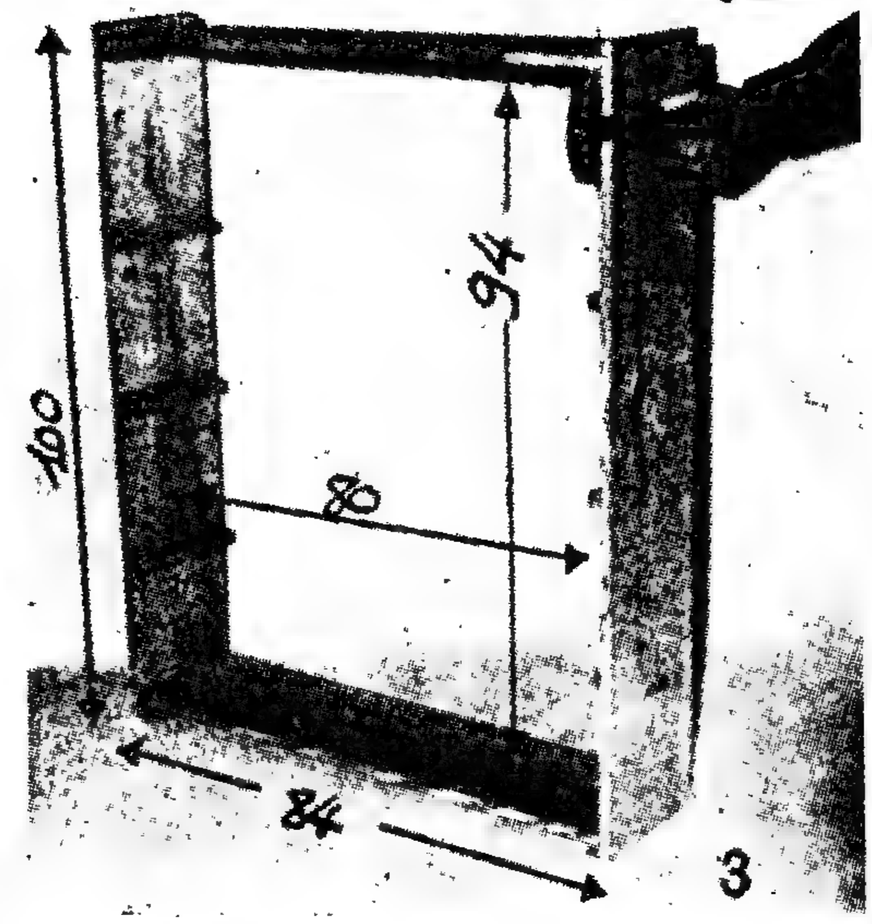

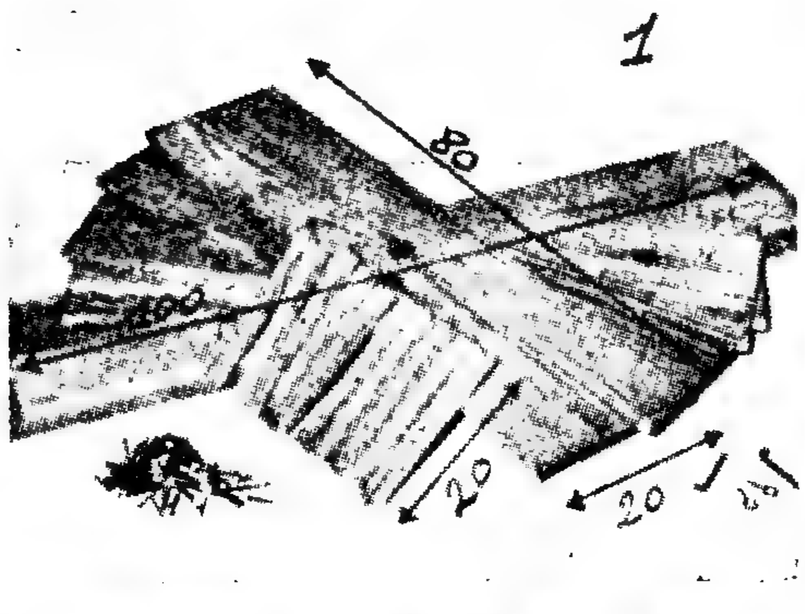

Bir takım işlerimizi küçük yaşta kendimiz yapmaya alışmalıyız. İşte size, kitaplığınızı kendiniz yapmanız için «şıpşak» bir yol...

(1): Önce şu malzemeyi bir marangoz ya mobilyacıdan sağlayın:

100 cm boyunda, 20 sm. eninde iki tahta.

80 cm boyunda, 20 sm. eninde beş tahta.

20 cm boyunda, 2 sm. eninde on çubuk.

Küçük çiviler ve kitaplığı duvara çakmak için dört piton (bir çeşit halkalı çivi).

(2): 100 sm. boyundaki tahtanın üzerine, çubukları resimde gördüğünüz aralıklarla çivileyin.

(3): Sonra çubukların üzerine, gene resimde görüldüğü üzere, 80 sm.'lik beş tahtayı yatay olarak mıhlayın.

(4): Kitaplık bitince, üzerine, odanızın rengine uygun, iki kat boya çekin. Pitonları A, B, C, D noktalarından çakarak, kitaplığı duvara yerleştirin.

(5): Kitaplığınızı doldurmaya yetecek sayıda kitabınız yoksa, yerine biblo ve oyuncaklar koyun.

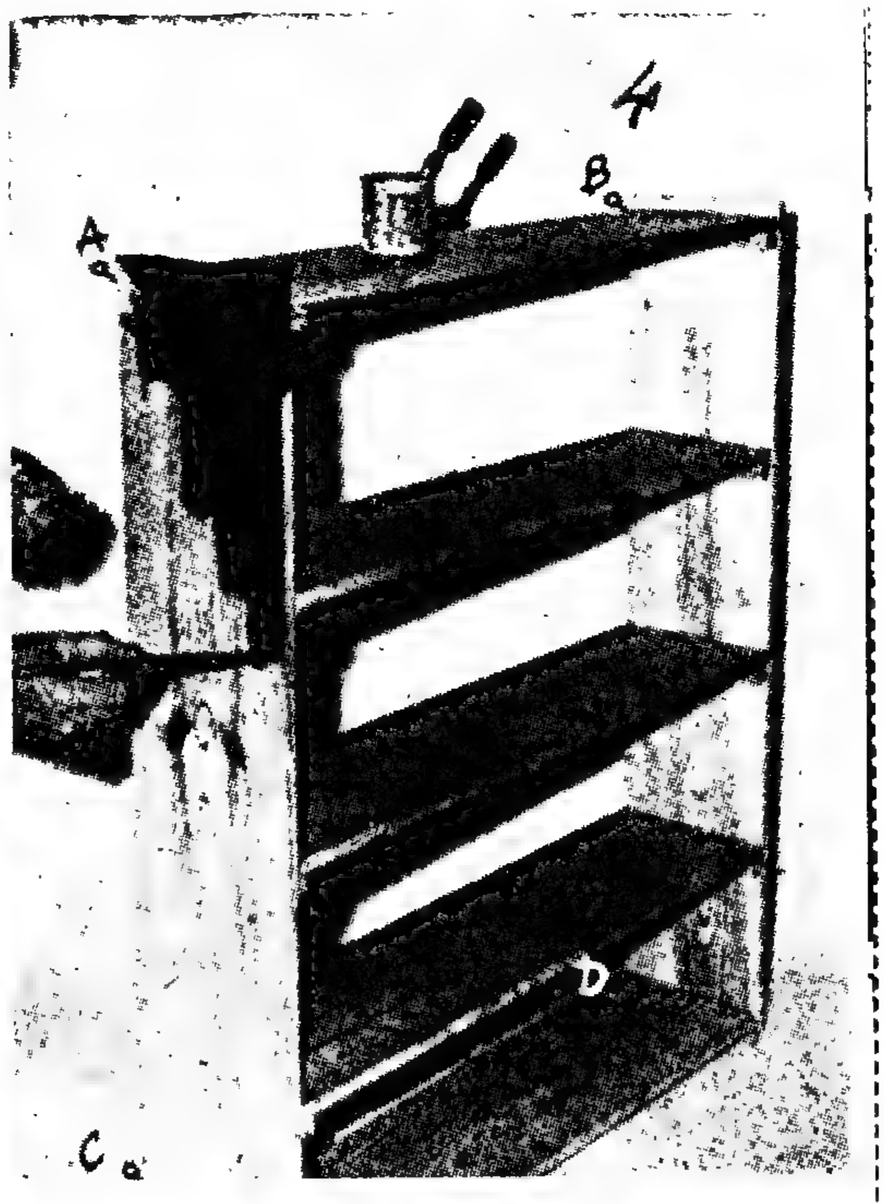

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI

Doğan Kardeş'in, kardeşleri arasında düzenlediği **PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI**'nı gösterilen geniş ilgi üzerine ÜÇ AY daha devam ettirmeye karar vermiş olduğunu geçen sayımızda bildirmiştik.

Doğan Kardeş, gene **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nda 500'er liralık **PARA BİRİKTİRME FONU HESABI** açacaktır. Bu fonu kazanacak kardeşlerimiz, alacakları 500'er liralık **«İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANLARI»** ile **YAPI ve KREDİ BANKASI**'nın bütün ikramiyelerine katılabileceklerdir.

PARA BİRİKTİRME FONU MÜSABAKASI'nın yedinci tertip kur'a kuponlarından ikincisini bu sayımızın son sayfasında yayımlıyoruz.

YILDIRIM

6 CANAVAR KANE SATURN GEZEGENİNİ ÖLÜMLE TEHDİT ETMEKTEDİR. YILDIRIM KAPTAN BUNA BİR ÇARE BULMAYA ÇALIŞMAKTADIR.

ŞAKIN BENİ TAKİP EDİP KANE'NİN SAKLANDIĞI YERİ BULMAYA ÇALIŞMA.

BEN RESMEN GELMİYECEĞİM KI. SENİN UÇAĞINA KAÇAK OLARAK BİNECEĞİM

DELİ MİSİN? YAKALANIRSAN DERHAL ÖLDÜRÜRLER!

DR. KUZ'LA KARISINI SONRA DA DÜNYA'YI KURTARABİLMEK İÇİN BAŞKA ÇARE YOK!

DR. HUER, BANA YARDIM ET... BİR ŞEYLER YAPALIM.

YILDIRIM, AKLINDAN GEÇENLERİ HUER'E ANLATTI.

TEHLİKELİ BİR ŞEY AMA BAŞKA ÇARE YOK

BARNEY'İN YARDIMIYLA HUER E BİR LABORATUAR BULUNDU...

GEORGE TUSKA

SONRA

AL YILDIRIM . BUNLAR SENİN YARDIMCILARIN OLACAK

HAP ŞEKLINDE NE BİÇİM YARDIMCILARDI BUNLAR? BUNLAR NE İŞE YARARLARDI?.

BU VERİCİ ARAÇ... SENİN YÜCUDUNUN ELEKTRİĞİ İLE İŞLER SENİ TAKİP EDEBİLMEMİZE YARAR

BUNLAR EL BOMBALARI. HER BİRİ NORMAL BOMBA KUVVETİNDEDİR!

BUNLAR DA KÜÇÜK ÇAPTA ATOM BOMBALARI. YALNIZ DİKKATLİ OLMALISIN!..

DESENE, YÜRÜYEN CEPHANELİK OLACAĞIM!

BARNEYİN UÇAĞINA YILDIRIM DA BİNMİŞTİR.

SONRA

BAK KONTROL ELİMDEN GİTTİ. ŞİMDİ UÇAĞI KANE YÖNETİYOR.

UÇAĞIN IŞIKLARI DA SÖNDÜ

BAK KARANLIKTA KALDIK. NEREYE GİTTİĞİMİZİ BİLE KESTİRMEKTEN ACİZİZ!

KAPTAN

BUNDAN SONRA KANE BİZİ İSTEDİĞİ YERE YÖNETECEK

KORKMA, ÜZERİMDEKİ VERİCİ YERİMİZİ HUER'E HER AN BİLDİRİYOR

CANAVAR KANE, UÇAĞI UZUN VE ŞAŞIRTICI BİR DOLAŞTIRMADAN SONRA..

..."GAZ AYIRICI ARAÇ"IN VE KENDİSİNİN BULUNDUĞU YERE YÖNETİR

KORKUNÇ BİR MACERA BAŞLIYORDU.

DİKKATLİ OL YILDIRIM. YERE İNİNCE NÖBETÇİLER UÇAĞI ARAŞTIRMAYA GELİRLER.

SEN BENİ DÜŞÜNME, BARNEY!

ŞEF SENİ BEKLİYOR BARNEY!

SEN DE UÇAĞI ARAŞTIR BU ARADA!

YAKLAŞ DA GÖR GÜNÜNÜ!

VERİCİ ARAÇ SAYESİNDE KANE'NİN YERİNİ ÖĞRENDİK.

SATÜRN'E HABER VEREYİM. ORAYA BİR FİLO UÇAK GÖNDERSİNLER!

® © 1966 by NATL News Syn., Inc. of America

NÖBETÇİ UÇAĞI ARAŞTIRIRKEN YILDIRIM KAPTAN YERİNDEN FIRLADI

BUNU MU ARIYORDUN DOSTUM!

İZİN VERİRSEN BİR KAÇ SAAT İÇİN ELBİSENİ ALACAĞIM

MAĞARANIN KAPISINDAKİ ÖBÜR NÖBETÇİ YILDIRIM'I ARKADAŞI ZANNETTİ..

İLK İŞ OLARAK DR. KUZ'LA KARISINI BULMALI. GERİSİ KOLAY.

ARKASI VAR

KOLAY OLAN NEYDİ? YILDIRIM KAPTAN BU KADAR KORKUNÇ BİR ŞEBEKEYLE NASIL BAŞA ÇIKARAKTI?

BİR HİKÂYEMİZ VAR

ALTIN KALPLİ ARKADAŞIM

Yazan : **SEMA KORCUM**
(Kültür Koleji Öğretmeni)

Çalışkan öğrenci sayıldım, sınıfımızda kalabalık değildik. Ders yılı ortasının yaklaşmasına rağmen, hemen her onbeş günde bir, sınıfımıza bir iki arkadaş daha katılıyordu.

Soğuk bir şubat günüydü. Ders arası kapı açıldı, müdürümüz elinden tuttuğu yeni bir öğrenciyle sınıfa girdi. Öğretmenimizle sessizce konuştular. Sonra bize dönerek:

— «Çocuklar, yeni arkadaşınız Hasan. Hepinize iyi dersler...» diyerek sınıftan çıktı.

Hasan sarışın, yeşil gözlü, bizlerden biraz daha uzun boylu zayıfça bir çocuktu. Ders boyunca bir yandan öğretmenimizin anlattıklarını dinlerken, bir yandan da onu süzüyorduk. Çok sessizdi. Âdeta suçlu gibi bir hali vardı.

Teneffüste hepimiz Hasan'ın başına toplandık. Onu soru yağmuruna tuttuk.

Afyon'dan yeni gelmişler... Evleri okulun hemen arkasındaymış... Başka kardeşi yokmuş... Öbür okulunda da notları çok iyiymiş.

«Ayyy!.. Koşun, koşun bakın!..» diye attığım çığlık üzerine bütün sınıf başımıza toplandı. Oysa hiç birşey söylemiyor, dili tutulmuş gibi sadece bakıyordu...

Bana bir rakip gelmişti demek. Artık daha da çok çalışmalıydım.

Bu arada dikkatimi çeken bir şey vardı. Hasan şapkasını çıkarmıyordu bir türlü. Yalnız ben değil, bütün sınıf aynı şeyin farkına varmış olacak, bütün gözler çocuğun üzerindeydi. Hepimiz, öğretmenimizin onu uyarmasını bekliyorduk. Öğretmenimiz de bu merakımızı sezmiş olacak; teneffüste bir ara hepimizi çevresine toplayıp dedi ki:

— «Çocuklarım... Merakınızı anlıyorum. Ama Hasan'ın şapkasız dolaşması çok güç. Başında yarası varmış. Bulaşıcı devresini geçirmekle beraber, yara yerlerinde hâlâ saç yokmuş. İşte bu yüzden şapkalı dolaşıyor, bunu da bir kusur sayıyor. En kısa zamanda çıkacak saçları. Ama siz ona bu durumunu hissettirmeyin. Onunla içten ve candan arkadaş olmaya bakın...»

Bu açıklamadan sonra biraz rahatlamıştı içimiz. Günler böylece birbirini kovaladı. Derslerimde yine başarılıydım. Ama, Hasan beni geçiyordu. Ona karşı yavaş yavaş bir hırs duymaya başladım.

Bir gün yine teneffüsteydik. Hasan'ın yanına gittim. Sebebini bildiğim halde yine sordum:

— «Şapkanı neden hiç çıkarmıyorsun sen?»

Önce sustu, kızardı. Sonra çaresiz cevap verdi:

— «Başım... acıyor da... azıcık...»

Elim birden şapkasına gitti. Çekip aldım onu başından. Ayni anda korku ve tiksintiyle karışık bir çığlık attım:

— «Ayyy!.... Koşun, koşun bakın!..»

Bütün sınıf başımıza toplandı. Oysa hiç birşey söylemiyor, dili tutulmuş gibi sadece bakıyordu. Çevremize üşüşen bütün çocuklar, yavaş yavaş yerlerine döndüler.

Tam o sırada da öğretmenimiz içeri giriverdi. Halimizdeki garipliği sezmizti. Hasan'a döndü, sonra yerdeki şapkaya baktı.

— «Hasan, gel çocuğum buraya. Kimse bunu yapan, söyle bana bakalım...»

Korkuyordum, yaptığım hareketin kötülüğünü geç anlamıştım.

Hasan ise ağlamaya başladı, sessizce öğretmenin yanına gitti, birşeyler söyledi ve dışarı çıktı.

Gerçekten az önce gördüğümüz manzara bizleri ürkütmüştü. Başının tam tepesinde dört tane büyük saçsız yer vardı. Ne olduğunu bilmediğimiz kırmızı bir şey sürmüşlerdi üstüne. Ama şimdi ne ürküntüm, ne de tiksinmem kalmıştı. Pişmandım. Verilecek cezayı düşündükçe titriyordum.

Hasan yeniden sınıfa döndüğünde öğretmenimiz sorusunu tekrarladı.

Ve... hiç ummadığım birşey oldu. Kısık sesiyle Hasan konuşmaya başladı.

— «Öğretmenim, bana kimse birşey yapmadı. Sadece dışarı çıkmak isterken ayağım sıraya takıldı, şapkam düştü de...»

Donakalmıştım. Benim kıskandığım, kötülük ettiğim Hasan, demek böylesine altın kalpliydi. Yüzüm, utancımdan ateş gibiydi. Kendimi tutamadım, ağlamaya başladım...

Aradan yıllar geçti. İlkokul arkadaşım Hasan'la hâlâ birlikteyiz ve birbirini çok seven iki iyi arkadaşız. O günden sonra altın arkadaşımı bir daha kırmamaya yemin ettim. Yalnız onu mu? Hayır, iyi olan herkesi ve herşeyi...

ÇOĞULU NEYMİŞ?

Öğretmen Serhat'a sordu:

— «Adamın çoğulu nedir, çocuğum?»

— «Adamlar öğretmenim.»

— «Güzel. Peki, çocuğun çoğulu nedir?»

— «İkiz öğretmenim!..»

TAVŞANLARIN İNTİHARI

Bir gün tavşanlar, genel bir toplantı yaptılar. Herkes onları korkaklıkla suçluyordu. Bu yüz kızartıcı duruma son vermenin iki yolu vardı: ya korkaklıktan vazgeçmek, ya da... Evet, ya da ölmek!

Meseleyi uzun uzadıya tartıştılar. Sonunda şöyle bir bildiri yayımladılar:

«Bizler, Tavşan Ulusu olarak, şerefimizi, gururumuzu ve itibarımızı kurtaracağımıza andiçeriz. Atalarımızın bize miras bıraktığı ödleklikten vazgeçemiyeceğimize göre, böyle rezilce yaşamaktansa hep birlikte intihar etmeye karar veriyoruz. Bu işin haftaya çarşambaya değil, kırmızı perşembe günü, kendimizi Kurbağalıdere'ye atmak suretile yapılmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.»

Kırmızı perşembe geldi çattı. Tavşancıklar sabahleyin erkenden ovaya indiler. Fakat ırmağa iyice yaklaştıkları sırada bir kızılca kıyamet koptu. Kıyıda güneş banyosu yapmakta olan binlerce kurbağa, bu uzunkulaklılar ordusunu görünce, çığlık çığlığa suya atladılar.

Bu olay tavşan kardeşleri çok şaşırtmıştı. Ama, sevindirmişti de... Demek, onlardan çok daha korkak hayvanlar da vardı şu yeryüzünde. Hemen bir açıkhava toplantısı daha yaparak, ölüm kararlarını bozdular. Yeni bildirileri şöyle bitiyordu:

«Yaşayacağız... Hem de, yaşamaya lâyık olduğumuzu bile bile, göğsümüzü gere gere yaşayacağız.»

CİLT KAPAKLARIMIZ ÇIKTI!

Haftalık, yeni Doğan Kardeş, 26'ncı sayısıyle altı ayını doldurmuş bulunuyor. Dergimizin haftalık oluşu göz önünde tutularak, cilt kapaklarımız yıllık değil, altı aylık olarak hazırlanmıştır. Kırmızı renkli, bez cilt kapaklarımızdan edinmek istiyenler, aşağıdaki adrese (5 liralık) posta pulunu göndermelidirler:

DOĞAN KARDEŞ P. K. 1146
İSTANBUL

DİKKAT: Pullarınızın kaybolmaması için, zarfınızı taahhütlü olarak postalayınız.

Adreslerini gönderecek kardeşlerimizin zarfın üzerine «DOĞAN KARDEŞ (Mektuplaşmak isteyenler), Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 — İSTANBUL» adresini yazmalarını rica ederiz.

NUR ARTUN: Şerafettin Sokak No. 19, Kat: 4, Erenköy - İSTANBUL. **(15 yaşında. Kardeşleriyle müzik ve edebiyat konularında mektuplaşmak istiyor.)**

ADNAN ÖZYÜREK: Suphi Ezel Yolu No. 18, Magosa — KIBRIS. **(15 yaşında. Anavatandaki kardeşleriyle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

KADRİ TEZGEL: Reşatbey Mah. 319 Sokak, No. 14 — AKHİSAR. **(17 yaşında. Şiir, müzik, hikâye konularında yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

YILMAZ ANIL: Emek Mah. 4. Cad. No. 98/12, Bahçelievler - ANKARA. **(Futbolu, yüzmeyi çok seviyor. Şiir de yazıyor. Bu konularda mektuplaşmak istiyor.)**

ERGÜN PARLAT: Değirmendere Köyü İlkokulu sınıf 4 No. 8 — MERSİN. **(Müzik ve şiire meraklı. Yurt içindeki kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

PINAR TETİK: Arifiye Mah. Tanış Sokak No. 2 Daire 13, Yediler - ESKİŞEHİR. **(Resim, müzik ve sinema konularında 9-12 yaşları arasındaki kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

VEDAT BİLGE: Kodaman Cad. No. 15/5, Nişantaşı - İSTANBUL. **(12 yaşında. Kardeşleriyle yabancı ülke pulları değişmek istiyor. Fransızca biliyor.)**

DİLEK YANTAÇ: Malta, Şemsettin Sami Sokak No. 63/10, Fatih - İSTANBUL. **(16 yaşında öğrenci. Çeşitli merakları arasında müzik ve resim, başta geliyor. Kibrit ve para koleksiyonu var. Yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

ZEHRA GÜZ: Geyve Ortaokulu No. 117, II/B, Geyve - SAKARYA. **(Kartpostal biriktiriyor. Şiir, resim ve Batı müziği konuları üzerinde yurt içindeki ve dışındaki kız arkadaşlarıyle Türkçe ve Fransızca olarak mektuplaşmak istiyor.)**

BÂNÛ GÖKÇEEREN: Soğuksu Cad. Yeşilçam Sokak No. 2, Küçükçekmece - İSTANBUL. **(17 yaşında. İyi İngilizce biliyor. Yurt içinde ve dışındaki yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

MUZAFFER, MÜŞERREF ve SEVİM BEKİROĞLU KARDEŞLER: Akdeniz Cad. Şemsettin Sami Sokak No. 61, Fatih - İSTANBUL. **(Bu üç kardeş mevcut olan pul, kartpostal koleksiyonlarını ve çeşitli yerler hakkındaki coğrafya kültürlerini zenginleştirmek için mektuplaşmak istiyorlar.)**

YALÇIN GENÇ: Takvimhane Cad. No. 2, Beyazıt - İSTANBUL. **16 yaşında. Batı müziğine meraklı. 400 kadar şarkı metnine sahip. Yaşıtlarıyle bu konuda Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

AHMET ÖCAL: Mim Kemal Öke Cad. No. 23/10, Nişantaşı - İSTANBUL. **(15 yaşında. Yurt içindeki ve dışındaki kardeşleriyle Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

BABÜR ERTEKİN: Sıhhiye, Mithatpaşa Cad. Süleyman Sırrı Sokak No. 2/17 - ANKARA. **(15 yaşında. Spora, müziğe ve akvaryum balığı yetiştirmeye meraklı. Yaşıtlarıyle bu konularda mektuplaşmak istiyor.)**

GÜLDEN BENLİ: Caferağa Mah. Arayıcıbaşı Sokak No. 12/1, Daire 2, Kadıköy - İSTANBUL. **(Orta ikide. Batı müziği ve resimle ilgileniyor, kartpostal biriktiriyor. Yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

M. ÇAVDAR: Kaman Lisesi Sınıf 3-B No. 686, Kaman - KIRŞEHİR. **(16 yaşında. Spora, resime ve müziğe düşkün olan kardeşleri, ağabeyleri ya da yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

ARİF ÜSTÜNKAN: Kısıklı, Bulgurlu Libade Cad. No. 3, Çamlıca - İSTANBUL. **(16 yaşında. Lise öğrencisi. İngilizce biliyor. Yurt dışındaki kardeşleriyle pul ve kartpostal değişmek istiyor).**

MEHMET YAMAN: Operatör Arif Bey Sokak No. 43/2, Şişli — İSTANBUL. **(13 yaşında. Kardeşleriyle her konuda Türkçe ya da Fransızca mektuplaşmak istiyor.)**

MEHMET GÖNCÜ: Aksu İlköğretmen Okulu sınıf: 2/B No. 543, Aksu - ANTALYA. **(16 yaşında. Edebiyata meraklı. Şiir, roman, hikâye ve resim konularında yaşıtlarıyle mektuplaşmak istiyor.)**

OKUYUCU KÖŞESİ

Konya Gazi Mustafa Kemal İlkokulu'nun 4. sınıfına devam eden Yasemin Er adlı, dokuz yaşında bir kardeşimiz var. Kendisi beş yaşından beri şiir yazıyor, resim ve karikatür yapıyormuş. Onun şiirini aşağıya alıyoruz.

GECE OLDU...

Güneş battı, ay doğdu
İşte gene gece oldu...
Ama, uyuyamıyorum ki ben!
Çünkü uyumak gelmiyor içimden...

★

Kulağıma hep köpek sesleri geliyor
Denizin sesi de çok tatlı yükseliyor...
Mercanlar yüzüyor denizde
Karanlıklar içinde...

Yasemin ER

★

Yozgat Cumhuriyet İlkokulu 5/B öğrencilerinden Esen Allıoğlu kardeşin yazdığı bir şiiri aynen yayımlıyoruz:

BAYRAĞIM

Al bayrak, güzel bayrak!
Sana kanım helâl bayrak,
Yücelerden yücesin,
Ay yıldızlı, şanlı bayrak...

★

Tarihimin aslı sensin
Sen her şeyden güzelsin!
Hiç durmadan dalgalan
Ulusumuz şenlensin!..

Esen ALLIOĞLU

★

Aksaray Program Geliştirme İlkokulu V/D öğrencilerinden Furkan Ölçer'den aldığımız şiiri yayımlıyoruz:

İLKBAHAR

Kuşlar geldi güneyden
Böcekler fırladı deliklerinden
Yemyeşil oldu dört bir yer
Ağaçları sevindirdi çiçekler

Geçen sayılarımızdan birinde röportajını yayımladığımız Yeşilköy Pansiyonlu İlkokulu 5. sınıf öğrencilerinden Nazan Simaiş kardeşin bir şiiri:

★

DUMAN

Orada bir duman var
Görüyorum uzakta
O duman benim olacak
Yanına varmasam da
Uzaktan görmesem de
O benim
Fabrikamın dumanı
O benim
İçimdeki ateşin dumanı
O benim
Sönmeyecek hiç

YAĞMURLU BİR GÜNDÜ...

O gün yağmur yağmıştı. Böyle bir günde ördekleri gözünüzün önüne getirebilir misiniz? Ne kadar sevinçlidir, değil mi hayvancıklar?.. İşte o gün de sanki bir bayramı kutluyorlardı. Ama, insanlar için durum başkaydı. Yağmurda ıslanmak istemiyorlar, telâş içinde kaçışıyorlardı. Fazla ihtiyatlı olanları da şemsiyelerinin altına sığınmışlardı. Evet, insanlar sokakta yağmura tutulmaktan hiç hoşlanmazlar elbet. Ama çocuklar için durum böyle mi? Hele yaramaz çocuklar, yağmuru ördekler kadar çok severler. Bakın işte, az sonra yağmur dinecek. Ördeklerle yaramaz çocuklar üzülecek ama, mini etekli hanımlarla şık beylerin keyfi yerine gelecek...

AYTEN ŞENGÖR
(Aksaray İlkokulu V/D öğrencisi)

İKİ KARDEŞTEN İKİ ŞİİR

Maçka İlkokulu 3/B öğrencilerinden Leylâ Akın ile Selma Akın adlı iki kardeşten iki şiir aldık. Bu kardeşlerin şiirlerini yayımlıyoruz.

LEYLÂ AKIN

ARILAR VE KARINCALAR

Arılarla karıncalar
Hepsi çok çalışkanlar.
Acaba neden dersiniz,
Cırcır'ı sevmez onlar?..

★

Cırcır tembeldir çünkü,
Bütün yaz çağırır türkü;
Ama, sonunda kış gelir çatar,
Cırcır'da şafak atar...

LEYLÂ AKIN

SELMA AKIN

YAVRU KEDİ

Ne güzeldir yavru kedi,
Hem kibar, hem sevimli...
Gözleri var mavi mavi,
Hiç sevmez o fareyi...

★

Sen ne güzelsin dedim,
Benim biricik kedim...

SELMA AKIN

BULMACA

SOLDAN SAĞA:

1 — Bulaşıcı, salgın ve ateşli bir hastalık, 6 — Kirazın yarısı, 8 — Bir göz rengi, 9 — Zehirlemek, 11 — Tersi ayıraç, 12 — Erkek ismi, 13 — Ata vurulan yumuşak ve deri semer, 16 — Hayvan ayakkabısı, 17 İstanbul'da bir müslüman ibadet yeri, 19 — El altından yapılan kötü iş, 22 — Yumurta biçiminde, 23 — Denizyollarının bir vapuru, 24 — Kadın isimlerinden.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Şilte serilerek oturulan tahtadan seki, 2 — İyi, 3 — Dağıtıcılar, 4 — Gülünçlü tiyatro oyunu, 5 — Tersi erkek ismi, 6 — Kalın kereste, 7 — Birbirine aykırı ikiye bölünme, 10 — İllerimizden biri, 14 — Hiç kullanılmamış, 15 — Kadın ismi, 18 — Mesafe, 19 — Nota, 20 — Tersi kırmızı, 21 — Bir renk.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA:

1 — Kuşadası, 7 — Usulusul, 8 — Ali, 11 — Asa, 14 — Re, 16 — Yamalama, 17 — Ebubekir.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1 — Kurabiye, 2 — Usul, 3 — Ala, 4 — Duş, 5 — Sus, 6 — Ilıcalar, 9 — İp, 10 — Fa, 12 — Sami, 13 — Tab, 14 — Rab, 15 — Ele.

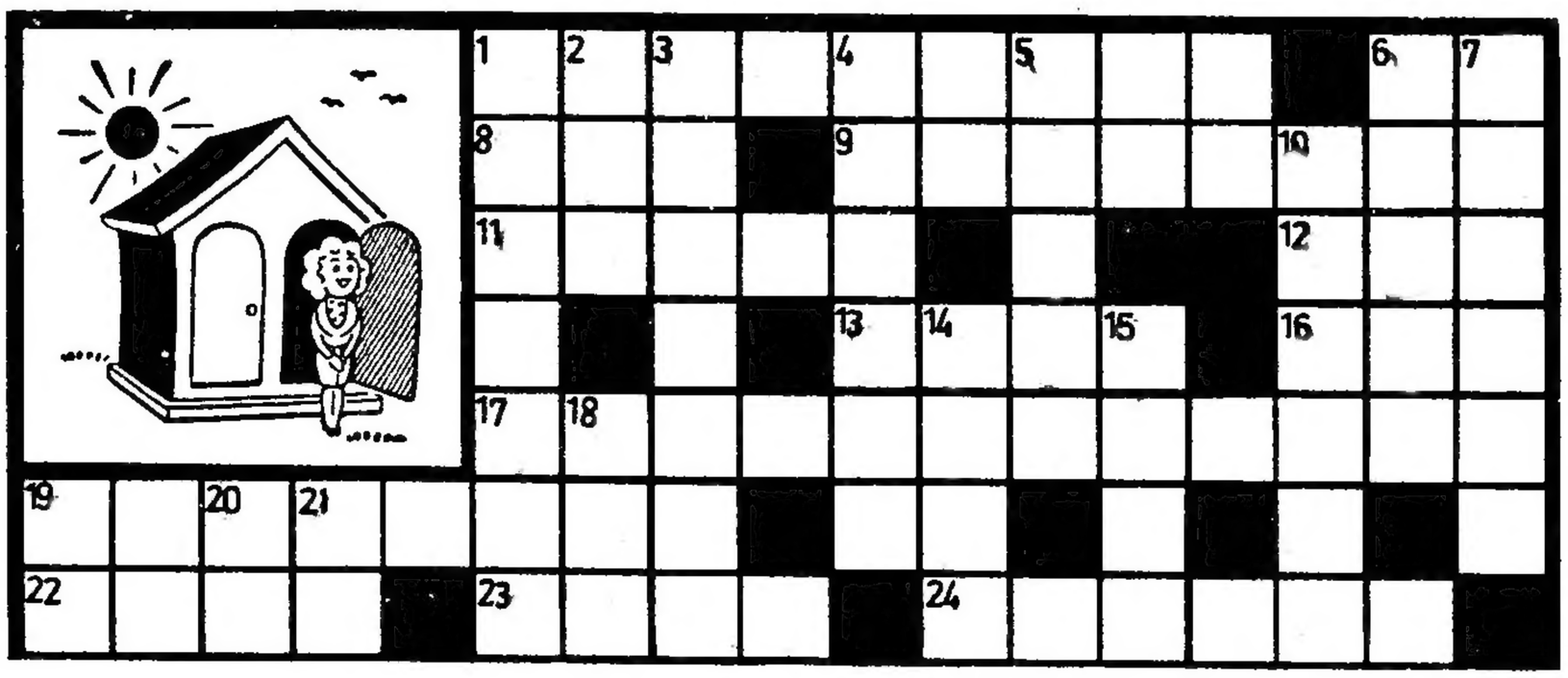

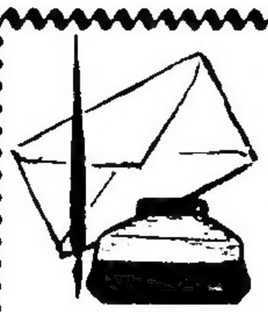

OKUYUCU MEKTUPLARI

ASUMAN GÜR — Niğde: Şiirini değil ama, arı dil çalışmalarını çok beğendim. Bu yolda devam etmeli ve daha çok düz yazıya yönelmelisin. O zaman çok daha başarılı olacağına inanıyorum. En iyi dileklerimle.

BURAK AKIN — İstanbul: Senin bazı dileklerini haklı bulmuyor değilim. Ama, ne yazık ki, çıkmasını istediğin o tip yazılar, normal yaştaki okuyucu kardeşlerimize ağır gelebilir. Doğan Kardeş'in her şeyden önce eğitirken eğlendirmeyi amaç güden bir çocuk dergisi olduğunu hatırdan çıkarmamalıyız. Selâmlarımla.

SİLVANO ELYAKİM — İstanbul: Gönderdiğin fıkra dergimizde yayımlanmaya elverişli değil. Özür dilerim.

AZMİ DEMİRALP — Ankara: Dergiyi yalnızca tek tip uzun hikâyelerle doldurursak, diğer konulardan hoşlanan kardeşlerimizi ihmal etmiş oluruz. Hele «Okuyucu Köşesi» nin kaldırılmasını istemene pek şaştım. O köşe sayesinde yüzlerce kabiliyetli kardeşimiz, kendini denemek imkânını buluyor.

YUSUF MEHMET — Kıbrıs: Bu ırkdaşımız Türkiye'de oturan Münir Kösten adlı bir okuyucumuzdan mektup almış. Ancak, Münir Kösten mektubuna adresini yazmadığı için, Kıbrıs'lı arkadaşı kendisine cevap yazamıyormuş.

YASEMİN ULUOCAK — İstanbul: Bana kendinin olan fıkralar göndermeni beklerim.

GARİP ama GERÇEK

KAMYONLARA YÜKLEYİN!

NEREYE GÖTÜRECEĞİZ BİZ BUNLARI?

BAŞKOMUTANLIK KARARGÂHINA. ÇOK YENİ İCAT BİR MOTOSİKLETE BENZİYOR.

BİZİMKİLER DE BUNLARDAN YAPIP BİZE VERİRLERSE, KUŞ GİBİ UÇARIZ ARTIK!

ŞEYTAN ARABASI DEDİKLERİ ŞEY BU OLSA GEREK... BENİM BUNLARA BİNMEYE HİÇ NİYETİM YOK!

STİF KAMYONUN ARKASINA TAKILDI...

KARARGÂHTA NÖBEÇİLER KAMYONU DURDURDU...

DURUN BAKALIM. GEÇİLMEZ!

NE GETİRDİNİZ ARKADAŞLAR?

UZAY ADAMLARININ İCATLARINI...

GÖRELİM BAKALIM.

(Devamı var)